

E D I T U R A S C R I P T U M ®

SPUNE-I DA LUI DUMNEZEU

Alte cărți de aceeași autoare
apărute la Editura Scriptum:

Limite și despărțiri

Neinvitat

Nu așa trebuia să fie

Spune-I da lui Dumnezeu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TERKEURST, LYSA

Spune-I da lui Dumnezeu / Lysa TerKeurst - Oradea: Scriptum, 2025

ISBN 978-606-031-310-6

SPUNE-I DA LUI DUMNEZEU

*Aventura extraordinară
a umblării în credință*

LYSA TERKEURST

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in English under the title
What Happens When Women Say Yes to God and Walk in Faith
by Lysa TerKeurst
© 2022 by Lysa TerKeurst
Published by Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97408
www.harvesthousepublishers.com

Romanian edition published by arrangement
with Harvest House Publishers

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Spune-I da lui Dumnezeu
de Lysa TerKeurst

© 2025 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din versiunea Noua Traducere în Limba Română (NTR). Citatele biblice notate VDC provin din traducerea D. Cornilescu. Citate din traduceri ale Bibliei în limba engleză:

MSG – The Message, NASB – New American Standard Bible, NKJV – New King James Version, NLT – New Living Translation.

Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.

ISBN (tipărit) 978-606-031-310-6
ISBN (e-book) 978-606-031-311-3

Tiparul executat în U.E.

Celor doi fii minunați ai mei, Jackson și Mark.

*Prin voi, Dumnezeu mi-a purtat pașii pe cărări
despre care nu știam că pot fi atât de uimitoare.*

*Inima și viața mea n-au mai fost aceleași
din seara în care mi-ați spus „mama”.*

Dedic cu dragoste cuvintele așternute aici pentru voi.

CUPRINS

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND FEMEILE ÎI SPUN DA LUI DUMNEZEU

Introducere	11
1. Un suflet care tânjește după mai mult	13
2. Auzind glasul lui Dumnezeu	28
3. Când ascultarea devine radicală	47
4. Niciodată nu știi cum te va folosi Dumnezeu până nu Îl lași ..	62
5. Ce te împiedică să-I spui da lui Dumnezeu	83
6. Dacă ar fi ușor, n-ar merita efortul	100
7. Păstrează-ți perspectiva clară	119
8. Renunțând la ce n-a fost niciodată al tău	133
9. Extrem de binecuvântată	149

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND FEMEILE UMBLĂ ÎN CREDINȚĂ

Introducere	163
-------------------	-----

PRIMA ETAPĂ: RENUNȚAREA

1. Harta	167
2. O limită clară	177

3. Dumnezeu are un plan	187
4. Iubește-L pe Dumnezeu mai mult decât visul tău.	197

A DOUA ETAPĂ: FOAMETEA

5. Aventura pentru care a fost creat sufletul tău.	209
6. Chemarea extraordinară a lui Dumnezeu	218
7. Dumnezeu este cu tine	229
8. Nu te lăsa copleșită de amărăciune	237

A TREIA ETAPĂ: ÎNCREDEREA

9. O cale extrem de neobișnuită	249
10. Piedici și garanții.	258
11. Dumnezeu va croi o cale	268
12. Învăță să îndrumi.	278

A PATRA ETAPĂ: MOARTEA

13. Moartea nu înseamnă înfrângere.	293
14. Perseverență în suferință	304
15. Moartea nu-L surprinde pe Dumnezeu	312
16. Porția, locul și promisiunea lui Dumnezeu	321

A CINCEA ETAPĂ: ÎNVIEREA

17. Visul lui Dumnezeu, după regulile lui Dumnezeu	337
18. Promisiunea făcută este promisiune împlinită.	346
19. Dumnezeu împlinește visurile.	357
20. Împlinirea tuturor promisiunilor	367

<i>Despre autoare.</i>	<i>377</i>
-----------------------------	------------

Ce se întâmplă când femeile
ÎI SPUN DA LUI
DUMNEZEU

INTRODUCERE

Personal, cred că Dumnezeu sădește în inima fiecărei femei un vis. Nu același vis, desigur, ci un vis special pe măsura talentelor ei și a scopurilor Lui. Fiecare femeie primește un vis pe care numai ea este hărăzită să-l îplinească.

Dar orice femeie care are un vis se va confrunta cu obstacole ce vor căuta să o împiedice să-și îndeplinească visul întocmai ca israeliții care, pentru a intra în țara în care curgea lapte și miere, au avut nevoie de credință pentru a merge înainte și a cucerii țara. Au avut de înfruntat uriașii din țară. Uriașii aceia au vârât spaima în inimile celor cărora li se făcuse promisiunea. În consecință, unii au dat înapoi. Descurajarea și-a arătat colții. Oboseala, nerăbdarea, necredința... și-au pus amprenta asupra bărbaților și femeilor care au pribegit patruzeci de ani în pustiu pentru simplul fapt că n-au putut păși prin credință spre destinul pe care li-l hărăzise Dumnezeu.

Cunosc multe femei care știu în inimile lor că Dumnezeu are planuri mărețe pentru ele. Dar la fiecare pas pe cale, se confruntă cu tot felul de piedici. Țara promisă lor este locuită de uriași. Aceleași sentimente de descurajare, oboseală și necredință le încercă și pe ele.

Nici mie nu-mi sunt necunoscute aceste sentimente; le știu și eu, dar nu din mărturiile acestor femei, ci fiindcă le-am trăit pe propria-mi piele. În lucrarea la care m-a chemat Dumnezeu, încă mai am obstacole de înfruntat. Dar în ultimii câțiva ani, în timp ce mă luptam să merg înainte în ciuda obstacolelor, Dumnezeu mi-a dăruit și mie un vis.

Întrebarea mea e: Care este visul pe care ți l-a dăruit Dumnezeu ție? Poate nu știi precis cum să-l redai în cuvinte; știi doar că Dumnezeu vrea să te folosească. Dar cum anume... nu ești foarte sigură.

E ok să nu știi exact cum vrea Dumnezeu să te folosească. Când o femeie începe să se apropie de Dumnezeu prin credință, El îi va dăruia un vis. În cazul meu, visul s-a concretizat în discursuri publice, scrierea de cărți și fundația *Proverbs 31 Ministries*. Visul tău – felul în care Dumnezeu vrea să te folosească pe tine – va fi probabil cu totul diferit. Însă oricât de diferite ar fi visurile, am constatat că drumul spre realizarea lor este foarte similar în cazul majorității femeilor. Așadar, mesajul acestei cărți este, în esență, umblarea prin credință pe acest drum al împlinirii visului, decizia de a spune „da” chiar și atunci când nu vezi capătul drumului.

Pregătește-te, așadar, draga mea prietenă. Încalță-te cu tenișii cei mai confortabili. În linii mari, știi încotro ne îndreptăm, iar acum este timpul să pornim la drum. La finalul fiecărui capitol, vei găsi o secțiune numită „Aprofundare”. N-ar strica să ai un caiet la îndemână pentru a nota răspunsurile și gândurile care îți vin pe parcurs. Fă-ți timp să citești Scriptura, să meditezi la întrebări și să notezi răspunsurile. Ești încântată? Eu, da. A umbla cu Dumnezeu înseamnă, într-adevăr, să experimentezi lucruri minunate!

UN SUFLET CARE TÂNJEȘTE DUPĂ MAI MULT

Fă tot ceea ce îți cere Dumnezeu să faci

Totul a început în ziua în care Dumnezeu mi-a cerut să renunț la Biblia mea pentru a o dăruia altcuiva.

Eram frântă după atâtea călătorii și discursuri. Nu voiam decât să-mi ocup locul în avion și să trag un pui de somn, așa ca iarna. Închipuie-ți încântarea mea absolută când am descoperit că nu mai stătea nimeni pe rândul meu. Dar pe când să mă culc, doi pasageri întârziați s-au apropiat și au ocupat locurile vacante de lângă mine.

Am hotărât, fără tragere de inimă, să renunț la somn. Numai asta îmi mai lipsea: să adorm și să sforăi sau, mai rău, să mă trezesc cu capul rezemat de umărul bărbatului de lângă mine. Nu, nu aveam nevoie de un alt moment penibil, așa că mi-am scos un manuscris din geantă și am început să citesc.

— La ce lucrați? m-a întrebat bărbatul. I-am spus că sunt autoare și că lucrez la cartea pe care o intitulasem *Leading Women to the Heart of God* [Călăuzind femeile în cunoașterea inimii lui Dumnezeu]. El a zâmbit și mi-a zis că Dumnezeu era, după părerea lui, un subiect foarte interesant. Am încuviințat și i-am pus câteva întrebări legate de convingerile sale. N-a durat mult și m-am trezit cotrobăind în

geantă, scoțându-mi Biblia și citindu-i câteva versete cheie legate de problemele cu care se confrunta. El a continuat să-mi pună întrebări, în timp ce eu mă rugam lui Dumnezeu să-mi dea răspuns la ele.

Dintr-odată, am simțit în inima mea că El mă îndeamnă să-i dau acestui bărbat Biblia mea. Ei bine, nu era o Biblie oarecare. Era Biblia mea de toate zilele, subliniată cu carioca, cu notițe pe margini și pătată cu lacrimi. Ba mai era și mângălită pe alocuri de copiii mei. Am început să mă cert cu Dumnezeu în mintea mea, dar mesajul Lui era limpede. Trebuia să-i dau omului Biblia.

După ce am scos din ea cele câteva buletine de știri ale bisericii noastre și alte fișuici, am tras aer adânc în piept, am oftat și i-am pus Biblia în mână.

— Mi-ar plăcea să vă ofer Biblia mea, i-am zis. Uluit, bărbatul a dat să mi-o înapoieze, spunând că n-ar putea accepta un asemenea dar. Dumnezeu mi-a zis să v-o dăruiesc, am insistat. Uneori, Dumnezeul universului Se oprește în mijlocul creației Sale ca să atingă inima cuiva. Astăzi, s-a oprit pentru dumneavoastră.

Bărbatul a acceptat Biblia și mi-a promis două lucruri. Mai întâi, mi-a zis că o va citi, apoi, că într-o bună zi avea să o dea mai departe, făcând pentru altcineva ce am făcut eu pentru el.

Pe nesimțite, avionul a aterizat și ne-am luat rămas-bun. Când am ieșit pe interval, pregătindu-mă să cobor, femeia ce stătuse de cealaltă parte a omului de afaceri s-a întins și m-a prins de braț. Se uitase pe geam tot timpul zborului și am crezut că nu ne băgase în seamă. Dar obraji ei brăzdați de lacrimi spuneau cu totul altă poveste. Vorbind atât de încet încât abia o puteam auzi, mi-a zis:

— Vă mulțumesc. Ce ați spus astăzi mi-a schimbat viața. Mi-am pus mâna pe a ei și i-am răspuns tot în șoaptă:

— Cu mare plăcere. Mi s-a pus un nod în gât și ochii mi s-au umplut de lacrimi. Nu mai aveam altă Biblie ca să-i dau, așa că i-am dăruit una dintre cărțile mele și mi-am luat rămas-bun de la ea cu o îmbrățișare. Se zice că trebuie să propovăduim Evanghelia tot timpul și, dacă este necesar, să folosim și cuvinte. Am văzut acest adevăr formidabil materializându-se sub ochii mei. Cu toate că nu i-am vorbit deloc acestei doamne despre Isus, ea L-a văzut prin ascultarea mea. Un lucru profund care mă smerește.

În ziua aceea, în timp ce coboram din avion, mă luptam să-mi stăvilesc lacrimile. Inimile a trei persoane au fost radical schimbate. Cred că omul de afaceri a ajuns să-L cunoască pe Isus ca Domn și Mântuitor personal. La fel și doamna de lângă mine. Dar și inima mea a fost schimbată în mod dramatic. Deși, pe de-o parte, eram copleșită de bucurie pentru lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu, mi se frângea inima în același timp când mă gândeam la multele dăți în care-I spusese „nu” lui Dumnezeu. Ce tragic este să ratezi întâlnirile programate de El! Nu puteam să nu mă întreb: *De câte ori Ți-am spus „nu”, Doamne? De câte ori am ratat întâlnirile programate de Tine și nu Te-am cunoscut mai în profunzime din cauză că eram prea obosită, prea nesigură, prea ezitantă, prea ocupată sau prea egoistă?* Înălțând o rugă în inimă, l-am șoptit Domnului: „Iartă-mă, Te rog, pentru toate dățile în care am spus nu. În clipa asta Îți spun *da*, Doamne. Îți spun *da* chiar înainte să știu ce ai putea să-mi ceri să fac. Pur și simplu, vreau să vezi în mine o inimă dispusă să spună *da*.”

La câteva minute după ce am coborât din avion, în timp ce-mi croiam drum prin furnicarul de oameni, căutând poarta la care trebuia să ajung pentru a prinde zborul de legătură, l-am zărit din nou pe omul de afaceri. M-a oprit să-mi spună că se rugase lui Dumnezeu și-I mulțumise pentru ceea ce se întâmplase în avion. Am făcut schimb de cărți de vizită și, deși locuiam la câteva state distanță unul de celălalt, am știut că vom păstra legătura.

Aproximativ o lună mai târziu, m-a sunat ca să-mi spună că viața lui se schimbase în mod radical. Își luase o săptămână de concediu ca să citească Biblia și deja își împărtășise credința cu o grămadă de oameni. Am rămas cu gura căscată când mi-a spus asta. Nu-mi puteam lua inima în dinți să-i spun că niciodată nu-mi luasem concediu ca să citesc Biblia. Categoric, Dumnezeu avea planuri mari pentru omul acesta! Când l-am întrebat care este versetul său preferat, el mi-a zis Proverbe 3:5-6: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te baza pe priceperea ta. Recunoaște-L în toate căile tale, iar El îți va netezi cărările.” *Extraordinar*, m-am gândit eu. *Uite cum îi vorbește deja Dumnezeu noului meu prieten.*

Mi-a povestit, de asemenea, că după ce a citit Scriptura a ajuns la concluzia că trebuia să se implice într-o biserică, așa că a decis să

frecvențe o biserică mare din oraș. În drum spre biserica aceea, a trecut pe lângă altă biserică și a simțit un îndemn puternic în inimă să întoarcă mașina și să se ducă la biserica aceea. Așa a și făcut. Când s-a așezat, a deschis buletinul informativ și a icnit. A văzut poza mea și un anunț în care se spunea că urma să vorbesc la următoarea conferință de femei organizată de biserică. Mi-a zis că a avut încă o dată impresia că Dumnezeu Se opriase iarăși doar pentru el.

În ziua aceea în avion, când Dumnezeu mi-a pus pe inimă să-i dau acestui om Biblia mea, n-am știut ce se va întâmpla. Ar fi putut foarte bine să o arunce în cel mai apropiat coș de gunoi din aeroport. În mod normal, eu aș fi găsit o grămadă de motive să nu-mi dau Biblia, dar în ziua aceea ceva m-a schimbat. În ziua aceea, pentru prima oară, am auzit cu adevărat chemarea unei femei care-I spune *da* lui Dumnezeu: „Fă tot ceea ce îți cere Dumnezeu să faci.”

O NOUĂ CHEMARE

În ziua aceea când am spus *da*, am întrezărit o frântură din veșnicie. Am văzut cât de minunat este să faci ceea ce-ți spune Dumnezeu să faci. Și m-am gândit: *De ce să aștept veșnicia? De ce să nu-I spun da lui Dumnezeu de această parte a veșniciei?*

Draga mea prietenă, chemarea de a fi o femeie care-I spune *da* lui Dumnezeu este noua chemare după care tânjește sufletul tău. Toate tânjim după mai mult, iar inima ne dă ghes să ascultăm chemarea, dar adesea ne este teamă să ne aventurăm dincolo de zona noastră de confort. Doar că numai în afara zonei de confort putem experimenta felul unic și minunat în care lucrează Dumnezeu.

Cred că este important în punctul acesta să descriu cu exactitate cum arată viața mea de zi cu zi. Dacă îți imaginezi că sunt o femeie foarte smerită, de un calm desăvârșit, extrem de organizată, incredibil de disciplinată, care petrece ceasuri întregi pe genunchi în odăiță înaintea Domnului, îngăduie-mi să-ți spun că nu este deloc așa. Sunt soție și mama ocupată a cinci copii pe care-o poți găsi făcând mereu naveta dintr-o parte în alta, mereu pe fugă. Rareori se întâmplă să-mi îndeplinesc toate sarcinile din agenda zilnică. Mă aprind repede

și-mi pierd răbdarea și mai repede. Să nu mai spun că-mi ies din pepeni când apar și alte bătăi de cap cum ar fi ștergerea pozelor de-o vară întreagă din aparatul de fotografiat manevrat de un nepoțel ce nu avea ce căuta cu el. Sau când câinele pe care-l îndrăgesc tare mult ține cu tot dinadinsul s-o tulsească de acasă. Sau când unor acte importante, ce trebuiau să fie în dosar, le-au crescut aripi și au dispărut în mod misterios!

Ți se întâmplă și ție? Minunat! Ești o femeie perfect echipată să-I spui *da* lui Dumnezeu. Poate ai observat că n-am spus că ești o femeie perfectă. Dar dacă în tumultul vieții, cu toate provocările ei, Îi spui în șoaptă *da* lui Dumnezeu, atunci ești echipată. „Da, Doamne. Vreau ca răbdarea Ta să copleșească dorința mea de a-mi ieși din fire.” „Da, Doamne. Vreau ca perspectiva Ta să-mi țină sentimentele în frâu.” „Da, Doamne. Vreau ajutorul Tău, pentru ca problemele să nu mai pară atât de copleșitoare.” „Da, Doamne. Vreau curaj de la Tine pentru a face ceea ce mă chemi să fac.” „Da, Doamne. Te doresc și am tot mai multă nevoie de Tine în fiecare moment.”

Nu ai nevoie de circumstanțe perfecte ca să fii o femeie care-I spune *da* lui Dumnezeu. Nu ai nevoie de atitudinea religioasă ideală sau de toate răspunsurile la întrebările spirituale. Nu trebuie decât să renunți la tot ceea ce-ți solicită atenția pentru a da răspunsul pe care Dumnezeu tânjește să-l audă din gura ta: „Da, Doamne.”

În fiecare dimineată, când mă trezesc, înalț o rugăciune simplă chiar înainte să mă dau jos din pat. *Doamne, vreau să Te văd. Doamne, vreau să Te aud. Doamne, vreau să Te cunosc. Doamne, vreau să mă țin strâns de Tine. Și Îți spun da chiar înainte de a ști ce mă așteaptă astăzi.* Acest simplu act de supunere în fiecare dimineată îți va pregăti ochii pentru a-L vedea, urechile pentru a-L auzi, mintea pentru a-L percepe și inima pentru a-L primi. Trăind așa, te poți aștepta să-L simți pe Dumnezeu în viața ta.

Atât de tare ne-am obișnuit cu Dumnezeu încât de multe ori nici măcar nu suntem conștiente de prezența Lui. Misteriosul devine banal. Ne justificăm regulile cu argumente logice și ne scuzăm comportamentul cu explicații inteligente. În tot acest timp, sufletul ne tânjește după o experiență mai bogată – una în care să scăpăm de limitările vederii, auzului, tangibilului, gustului și mirosului și să ne aventurăm pe tărâmul minunat al inspirației și emoției profunde.

Femeile care-I spun *da* lui Dumnezeu percep viața așa cum puțini reușesc. Ele sunt atrase și cuprinse în îmbrățișarea unei iubiri cum nu-i alta. Ele nu trebuie să aștepte până data viitoare când merg la biserică pentru a-L experimenta pe Dumnezeu, fiindcă Îi simt prezența pretutindeni în jur, pe tot parcursul zilei. În loc să trăiască din inerție, ele se aventurează cu entuziasm în periplul spiritual, acceptând la fiecare pas lecțiile și oportunitățile divine pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru ele. Doresc să-L vadă pe Dumnezeu, să-I audă glasul și să fie umplute până la refuz de pacea și bucuria Lui, iar dorința le este împlinită.

O femeie care-I spune *da* lui Dumnezeu nu se teme să fie sinceră cu El. Într-una din zile, nu demult, m-am trezit simțindu-mă secătuită și copleșită. Nu puteam spune cu precizie care era sursa neliniștii mele, dar nici nu mă puteam debarasa de ea. În timp ce mă rugam cu aceeași dorință în inimă de a-L vedea și a-L auzi pe Dumnezeu, I-am spus cu sinceritate că simțeam nevoia să văd o dovadă a prezenței Lui în ziua aceea. Mai târziu, mă aflam în bucătărie, povestind cu unul dintre fiii mei în timp ce spălam vasele și pregăteam cina. Deși eram atentă la el, mâinile îmi erau ocupate cu treabă. Deodată, am simțit un îndemn puternic în lăuntrul meu să mă uit în chiuvetă înainte să întind mâna după un alt tacâm. Și când m-am uitat, am văzut lama ascuțită a unui cuțit mare de bucătărie ițindu-se dintr-un pahar. Am recunoscut pe dată prezența lui Dumnezeu acolo. Mi-am închis ochii și I-am mulțumit. Nu doar pentru că m-a scutit de o rană serioasă la mână, ci și pentru prezența Lui atât de reală în viața mea, prin care-mi dovedea că Îi pasă de mine.

Un Dumnezeu sfânt în mijlocul activităților banale ale vieții îți va schimba viața. Numai că schimbările nu-ți vor aduce întotdeauna bucurie. Nu te pot lăsa să crezi că o femeie care-I spune *da* lui Dumnezeu are parte de o viață fericită până la adânci bătrâneți. Trebuie să-ți mărturisesc că în timp ce scriam aceste cuvinte, mi-a venit pur și simplu să mă iau de cap, să-mi arunc laptopul pe fereastră și să țip la Dumnezeu: „Mi-ai rănit sentimentele și sunt cât se poate de demoralizată și supărată!”

Mă izolasem la cabana de la lac a unei prietene pentru trei zile cu gândul să scriu cât mai mult posibil. Eram foarte presată de timp cu

proiectul acesta și trebuia să termin mare parte din manuscris. Cu o zi în urmă, treaba mersese ca pe roate. Am scris aproape două mii de cuvinte și prietenele care erau cu mine fuseseră plăcut surprinse de ceea ce scrisesem. M-am dus la culcare încântată de tot ce realizasem în ziua aceea. Deja mă imaginam cu manuscrisul terminat și toată noaptea am visat cât de mult mă va aprecia editorul. Dimineața următoare, m-am trezit plină de râvnă pentru a scrie, dar înainte să mă apuc, am vrut să admir randamentul din ziua precedentă. Am deschis fișierul și ia manuscrisul de unde nu-i.

Refuzând să intru în panică, am cerut ajutorul prietenelor mele. Ele erau increzătoare că vom găsi documentul pe care îl salvasem de trei ori cu o seară înainte. După două ore de căutări, una dintre ele s-a uitat cu blândețe la mine și a tras concluzia la care ajunseserăm toate.

— S-a dus, Lysa. Va trebui să o iei de la capăt.

Stai puțin, mi-a venit mie în gând. I-am spus da lui Dumnezeu astăzi și am avut un timp minunat de părtășie cu El. Știu că El poate să mă ajute să găsesc documentul, și o va face. Însă, din nu știu ce motiv, Dumnezeu a ales să nu mă ajute să găsesc documentul. M-au podidit lacrimile și inima a început să mi se umple de amărăciune. De ce-ar îngădui Dumnezeu una ca asta? Prietena mea, simțindu-mi disperarea, mi-a zis plină de bunătate:

— Lysa, nu demult am pățit și eu același lucru și cineva m-a îndemnat să privesc pierderea ca pe o jertfă de laudă la adresa lui Dumnezeu. Este atât de greu în contextul belșugului de astăzi să-I aduci lui Dumnezeu o jertfă adevărată, dar a pierde două mii de cuvinte și o zi întreagă de trudă întrunește cerințele unei astfel de jertfe. Adu-I această jertfă fără amărăciune în inimă.

Îmi venea să-i trag o palmă prietenei mele bine-intenționate, dar ea a început să cânte: „Să aducem o jertfă de laudă în Casa Domnului...” La strofa a doua, m-am trezit efectiv cântând împreună cu ea cu inima mai ușoară și mai optimistă. A fi o femeie care-I spune *da* lui Dumnezeu înseamnă a alege să ai încredere în El chiar și atunci când nu înțelegi de ce îți cere anumite lucruri. Totodată, înseamnă că, odată ce Îi spui *da* lui Dumnezeu, refuzi să dai înapoi chiar și atunci când lucrurile devin dificile.

Această ascultare te cheamă să îmbrățișezi o perspectivă mai amplă asupra vieții. Când te uiți la împrejurările din viața ta de zi cu

zi din perspectiva lui Dumnezeu, totul se schimbă. Ajungi să-ți dai seama că fiecare împrejurare, fiecare persoană cu care te intersecți și fiecare întâlnire a ta cu El este stabilită după un program divin. Fiecare zi contează, fiecare acțiune și reacție este importantă. Dumnezeu găsește plăcere nespusă în a Se folosi de oameni obișnuiți pentru a face lucrări neobișnuite în ei, prin ei și cu ei.

O PETRECERE ÎN CINSTEA TA

Imaginează-ți că plănuiești să dai o petrecere surpriză deosebită pentru o persoană dragă ție. Te-ai ocupat de toate, ai invitat toți musafirii și ai ales un meniu costisitor. Abia aștepti momentul cel mare când musafirii vor striga: „Surpriză!” și persoana iubită se va alătura în sfârșit petrecerii. Știi că ea va înțelege cât de prețuită și îndrăgită este când va vedea toate câte s-au făcut în cinstea ei.

În cele din urmă, vine și momentul surprizei. Toți musafirii așteaptă nerăbdători în fața ușii. Tu o vezi intrând pe alee și auzi cum oprește mașina. Când deschide portiera, luminile din mașină se aprind în timp ce ea își adună lucrurile. Pulsul ți se accelerează când o vezi urcând pe alee spre casă. Pe neașteptate, se răsucesc în loc și pornește spre ușa din spate.

Te duci repede la ușa din spate ca să o redirectionezi. Zâmbetul tău vesel și primitiv e întâmpinat de un zâmbet abia schițat, iar încercările tale de a o trimite la ușa din față sunt ignorate. Insistă că e obosită și că o să se uite mâine la ceea ce vrei să-i arăți. Numai că tu ești conștientă că mâine musafirii vor fi plecați, mâncarea rămasă va fi pusă în frigider, iar petrecerea, dusă pe apa sâmbetei.

Ce trist pentru musafira de onoare că a ratat petrecerea surpriză pregătită în cinstea ei! Și ce dezamăgitor pentru cea care a plănuit întregul eveniment!

Negreșit Dumnezeu Se simte la fel atunci când noi lipsim de la „petrecerile surpriză” (întâlnirile divine) pe care ni le pregătește în fiecare zi. Cât de dezamăgit trebuie să fie când nu-L auzim și nici nu-L ascultăm atunci când ne redirectionează spre ușa din față. Cât de tare trebuie să-L întristeze când noi ne trăim viața fără să băgăm